

එක ම ස්වරයක වැයෙන බටහළු හඬක්. ඊට මුසුවන රිද්මී ගිටාර් රිද්මයක්, වයලීන පෙළක වාදනය වේගවත්. ඒ අනුවත්, සංවාදීවත් දිගට ම වැයෙයි බටහළු හඬ. ඕබෝ භාණ්ඩයත් බටහළු හඬට ම එක් වෙනවා. නොදැනීම. රිද්මය බටහිර තාල වාද්‍ය කට්ටලයෙන් වේගවත්ව.

මල්සරාගේ දුන්න උක් දණ්ඩක්. මල්සරාගේ උක් දඬු දුන්න මීරිකා උක් පැණි බොන්නට තරම් පෙම්වතා මුසපත්. දේදුන්නක් උඩු අතට නවා බිඳින්නට වුවත් පුළුවන් ඔහුට. මල් උයනක මල්වල පිළිවෙල අවැසි නෑ, ඔහුට. තැනිගන්නමක්, අවිනිශ්චිත බවක් මුසුව මුසපත් මේ තරුණයා ඒ තරමට ම අවේගවත්. තැනිගත් පෙම්වත් හඬට මුසුවෙන්නේ මධ්‍ය සප්තකයේ ස්වර වුණත් 'වියරු වැටී' ආ බව ඔහුට ගැයෙන්නේ ඉහළින්. ඔහු මේ දිවගෙන එන්නේ සිය පෙම්වතිය වෙතට.

ස්ටකාටෝ කෙටි අළු පහරින් කම්පිත වයලීන තත් වේගවත්, අතුරු වැයුමේදීත්. සැක්සෝෆෝනය වගේම ඕබෝ හඬ හිතේ වේදනාව ඉස්මතු කරවන්න සමත්, මෙවරත්. ගිටාර් රිද්ම පසුතලයේ බටහළුව සමඟින් වයලීනයත් පෙර සේම අතුරු වැයුමේදීත්.

ඇය හඬනා හඬ ඔහුට ඇසී නැත. ඇය හිනැහෙන හඬත් ඔහුට ඇසී නැත.

පෙම්වතා ගයන්නේ කලබලයෙන් තවමත්. සියළු වාද්‍ය භාණ්ඩක් ඒ කලබලකාරී රිද්මයෙන් ම. එක්වන ම සියල්ල නිහඬතාවයකට:

'ඇය නිහඬව සිටිනා හඬ පමණක්' නිහඬයි. ගායන, වාදන. කලබලය නැවතත්. ඒ ගිගුම් දෙන තාල වාද්‍ය කට්ටල රිද්ම ඇරඹුමකින්.

සවන් යොමාගෙන සිටින ඔහුට ඇසුනේ ඇයගේ නිහඬතාවය. ඒ නිසයි මේ ඔහුගේ සිතේ ඇති වුණ කළබලය. ඇයගේ නිහඬබව ඔහුගේ සිත කළඹයි.

අතුරු වැයුම පෙර සේම. "හිනැහෙන්න මුහුන පුරා හසරැළි අතුරාලා..." "නැත්තම් හඬන්න නෙකු පොඟවාලා..."

පෙම්වතා තවමත් පෙම්වතියගෙන් අයැදින්නේ කලබලයෙන්.

මුළු ලෝකයක් හැඳුවත් ඔහුගේ දෙසවන් නම් කන් නොදෙයි, ඇය නිහඬව සිටිනා තාක් කල්.

ඇයගේ නිහඬතාවය අධ්‍යයන සියළු වාදන නිහඬයි. මුළු ලොව හඬනා හඬත් සමඟින් ගායනය, වාදනය කළබලයි ආයෙමත්.

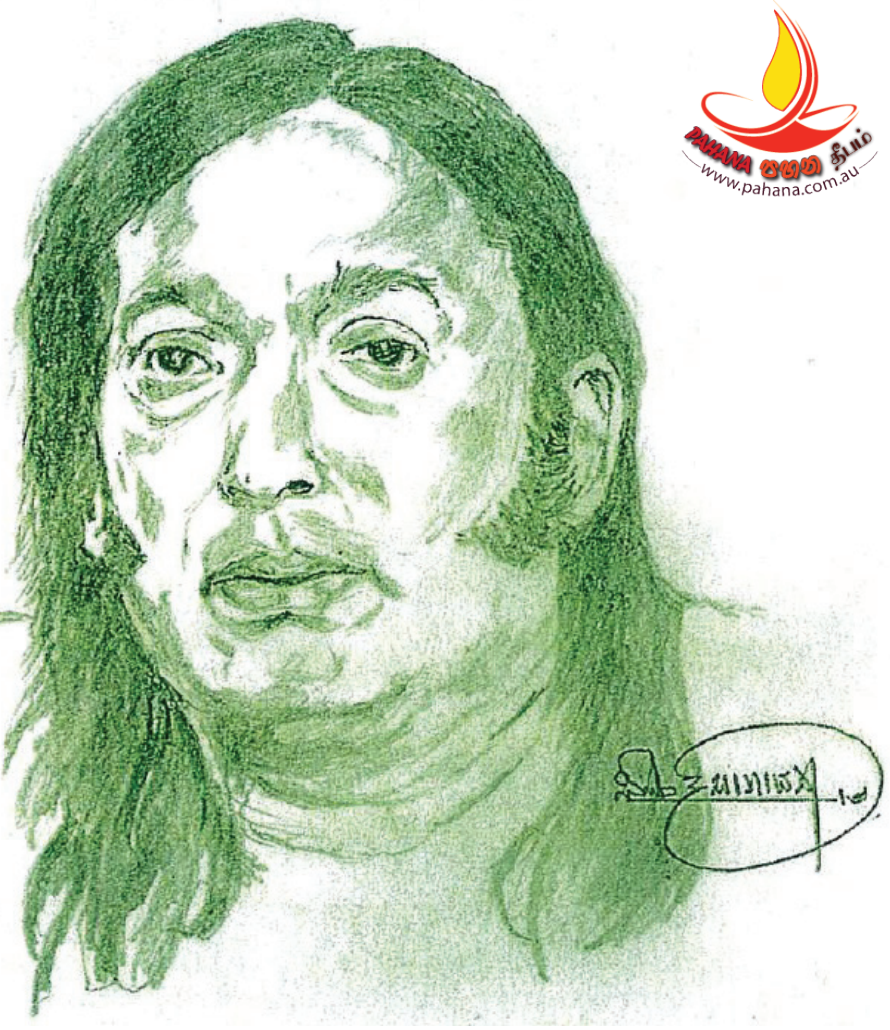
සෑම කල්හිම රසික සිත් අසුරුවත්වයෙන් සැනැහූ ප්‍රේමකීර්ති ද අල්විස් ප්‍රචීණ ගී පද නිබන්ධකයාණන් ලියූ නිදහස් ආරයේ පද පෙළක්, මේ. ඒ නිදහස් නිසඳැස් ලක්ෂණ ස්ථායී කොටසේයි, වැඩි වශයෙන් කැපී පෙනෙන්නේ.

අන්තරා කොටස්වල දී නම් ඇතැම් පද 'ග' 'ත' ව්‍යංජනාක්ෂරයෙන් වළි සමය රකින්නට අල්විසුන් උනන්දු වූ සේය. මාත්‍රා හතරෙන් හතර බිඳෙන සොළොස්මත් විරතට අනුව පද බැඳුණත් අන්තරා කොටස් වෙනුවෙන් පද පහ බැගින් ලියැවී ඇති සැටියත් "සවන් යොමා...." පදයේ මාත්‍රා අඩුවෙන් යෙදී ඇති සැටියත් නිසා ප්‍රේමකීර්ති ද අල්විසුන් විරිත්ගත කවිත්වයෙන් මිදී ඇති සේය.

මල්සරා උකැවුණු

මේ පද පෙළ තනුගත කරවන්නට ඇරයුම් ලබන්නේ මව් බිමේ විශිෂ්ඨතම සංගීතවේදියාණන් වන ආචාර්ය වික්ටර් රත්නායකයන්ට. ගායනීය නොවන 'ත' 'ක්' වැනි ව්‍යංජනාක්ෂර පද අග තබමින් හිතු මතයේ ලියූ පද වැලක ගැබ් වුණ මේ සුවිශේෂී අර්ථය ඉහළ නැංවීමට අචාර්ය රත්නායකයන් තෝරාගත්තේ අපරදිග සංගීතයත්, වේග රිද්මයත්. එහෙත් ඒ අපරදිග රටාවත්, වේග රිද්මයත් මනාව තමා නතු කරගන්නේ පද 'රැත්' පදයෙන් පදයට ඉහළ නංවමින්.

තරුණ ප්‍රේමවත්ත සිතේ පවතින වේදනාත්මක බවත් කලබලයත් තනු ගන්නා ඊට පිවිය කවන්නේත් ආචාර්ය වික්ටර් රත්නායකයන් මයි. මොන තරම් සෝභාකාරී ලෙස කලබල

මල් සර උකැවුණු දුන්නෙන් පැණී බී දේ දුන්නක් උඩු අතට නවා බිඳ මල් උයනක මල් අවුල් කබ දවා බබේ පැල්පතට බබ දැකගන්නට ආවෙමි වියහැ වැටී.....

බබ හඬනා හඬ වට ඇසුණේ නැත බබ හිනැහෙන හඬ වට ඇසුණේ නැත බබ නිහඬව සිටිනා හඬ පමණක් සවන් යොමා සිටී වට ඇසුණා බබේ නිහඬ බව වා සිත කළඹයි.

හිනැහෙනු වැන හසරැළි අතුරා වන හඬනු වැනවි නැතිනවි පොඟවා නෙන බබ නිහඬව සිටිනා විට වගෙ සිත මුළු ලොව හැඳුවත් දෙසවන නොවදෙන බබේ නිහඬ බව වා සිත කළඹයි.....

නනුව, සංගීතය හා ගායනය: ආචාර්ය වික්ටර් රත්නායක හවුණ: ප්‍රේමකීර්ති ද අල්විස්

කාරී ලෙස මියැසි මෙලම් වැයුණ ද ඒ සියල්ල යටපත් කරවාලමින් සිය තාරුණයේ මධුර, ප්‍රේමණීය හඬ ඉස්මතු වෙන්නේ රත්නායකයන් සතු ගායනීය පරවය නිසාවෙන් ම යි. ඕනෑම රටාවක ගායනයකට සුදුසු සේ විදාලන සිය හඬ, නිවැරදි වචන උච්චාරණයේත්, ස්වර ගායනයේත් රඳවා කළමනාකරණය කරගැනීමෙහි ලා කදිම සුරුවෙකි, විරුවෙකි අචාර්ය වික්ටර් රත්නායකයන්.

යෝගිවත් කමත් විටෙක පෙම්වත්ව, කෙළි ලොල්ව ආරුඬගතවත් ගායන ශෛලීන් අතර විසල් පරාසයක සරනා ආචාර්ය රත්නායකයන්ගේ මේ විවිධත්වය නම් අරුමයක් මැ යි.

ගීයේ තනුවටත්, අරුතටත් අනුව ම යමින් නිර්මාණය කරගත් මියැසි රටා සහ වාදන ක්‍රමවේද සැබැවින් ම මියැසි වැඩමුළුවක් සේ ය. මියැසියේ සෘෂිවරයෙකු සේ විටෙක භාවනා

සීසීබ් දිසානායක